

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

ljvi/J.nr. 2008-1096

Folketingets Socialudvalg

Dato: 26. februar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 4. februar 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 153 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 153:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor det alene er førtidspensionister på gammel ordning, der ifølge regeringens jobplan skal have sikkerhed for ret til pension ved arbejde, når der blandt gruppen af personer i den nye ordning må forventes at være personer, der har mindst lige så betydelig en arbejdsevne, som personer på højeste og mellemste førtidspension i den gamle ordning.”

Svar:

Formålet med forslaget om at give sikkerhed for ret til førtidspension for personer omfattet af den gamle ordning er at øge arbejdsudbuddet blandt dem, der i dag har en arbejdsevne, og som enten undlader helt at arbejde, eller arbejder mindre end de ønsker, fordi de frygter at miste retten til pensionen.

Der er ca. 180.000 modtagere af førtidspension på gammel ordning og invaliditetsydelse. 1/3 af disse er førtidspensionsmodtagere over 60 år, der i forvejen ikke kan få frakendt pensionen.

Førtidspensionister på den nye ordning må overordnet forventes at have en mindre resterhvervsevne end personer på den gamle ordning, fordi tilkendelseskriterierne var mere lempelige efter den gamle ordning, og fordi der i dag foretages en grundigere og mere omfattende vurdering af arbejdsevnen. Det underbygges af, at der er knap 11 pct. førtidspensionister på den nye ordning, der har indtægt ved siden af pensionen, mod knap 20 pct. på gammel ordning.

SFI har i et arbejdspapir undersøgt andelen af førtidspensionister på den gamle ordning, der arbejder, fordelt på typen af førtidspension. SFI konkluderer, at førtidspensionister på mellemste førtidspension oftere er i arbejde (20%) end pensionister på højeste (17%), på almindelig forhøjet (15%) og pensionister på almindelig førtidspension (13%). Billedet korrigeres lidt, når der tages højde for køn og alder, hvorefter sandsynligheden for at være i beskæftigelse som modtager af højeste førtidspension er lidt lavere end for modtagere af forhøjet almindelig førtidspension. Der er således ikke nogen entydig tendens til, at modtagere af henholdsvis højeste og mellemste førtidspension arbejder markant mindre end modtagere af de øvrige pensionstyper i det gamle system.

På den gamle ordning kunne man få tilkendt pension med en erhvervsevne-nedsættelse på 50 pct., og der var overlap i forhold til fleksjob-systemet. Førtidspensionister med en erhvervsevne-nedsættelse på omkring 50 pct. kunne således enten visiteres til et fleksjob eller tilkendes en pension. I det nuværende system er der en klarere afgrænsning af målgruppen til førtidspension, og der kan ikke længere tilkendes en førtidspension, hvis pågældende er i stand til at varetage et fleksjob.

Under den gamle ordning blev der endvidere i høj grad lagt vægt på de helbredsmæssige diagnoser, mens man efter den nye ordning i højere grad ser på borgerens muligheder for at deltage på arbejdsmarkedet trods forringelser af helbredet. Disse forhold betyder alt andet lige, at man generelt må forvente der er flere, som er tilkendt førtidspension efter den gamle ordning end på den nye ordning, som vil kunne have supplerende beskæftigelse.

Det bemærkes, at regeringen samtidig har foreslået, at der iværksættes en ny og aktiv forebyggende indsats, som kan bevare unges tilknytning til arbejdsmarkedet, så de ikke ender på førtidspension. Dette spørgsmål vil blive drøftet med forligspartierne bag aftalen om en førtidspensionsreform og det rummelige arbejdsmarked.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen